

Ander Balázs
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/1337

Érkezett: 2018. SZEPT. 07.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Az elit csemetéi és a pór nép gyerekei”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Balliberális elődjekhez hasonlóan - papíron - önök is hitet tesznek az integráció fontossága mellett. Mi tagadás, van is abban némi igazság, hogy az olyan extrém módon szelektív közoktatási rendszer, mint amilyen a hazai, csak tovább mélyíti a társadalmi szakadékokat, és képtelen betölteni azt a normális országokban megkövetelt feladatát, hogy a társadalmi egyenlőtlenségek mérséklésének legfőbb eszköze legyen. Ennek jegyében fogalmazva kijelenthetjük, hogy az ún. „elitek” pór néppel szembeni szeparatív magatartása nem igazán járul hozzá az önök által fenn hirdetett nemzeti kohéziós célok megvalósulásához. Persze, alapesetben mindenkinek magánügye, hogy milyen iskolába járattja gyermekeit, de lássuk be, van azért annak egy diszkrét bája, amikor a köznevelésért felelős minisztérium vezetői nem bíznak az általuk irányított intézményrendszerben, s méregdrága magániskolákba íratják csemetéiket. A politikusok közszereplők, így iskolaválasztásukkal egyben értékítéletet is mondanak az idén 1023-ik tanévét kezdő magyar iskola fölött. Balog Zoltán még úgy nyilatkozott az egyik nemzeti tanévnyitón, hogy „Mi bízunk a magyar köznevelésben”. Úgy látszik, azóta ez bizalom önöknél elpárolgott, vagy - a propagandaszövegekkel ellentétben - soha nem is létezett. Gyanítható, hogy mint már oly sokszor, most is arról van szó, hogy álszent módon ebben az esetben is bort isznak miközben vizet prédikálnak. Ha csak tehetik, nem szívesen vegyülnek a korán kelő, keményen dolgozó, ámde vagyontalan átlagemberekkel, s az integrációs pedagógiában pozitív fogalomként leírt „társadalmi tapasztalatszerzést” meghagyják azok gyermekeinek.

A pénzes elit milliós tandíjakat követelő, privat háztól-házig fuvar biztosító iskolabuszos magániskoláinak védett burkában esélye sem lesz az oda járó gyerekeknek, hogy megismerjék a társadalmi valóságot. Ez az ideiglenesen itt állomásozó diplomaták vagy üzletemberek gyermekeinek esetén még nem jelent különösebb gondot, de a politikai vezetők utódainál már veszélyesebb folyamatokkal járhat az elzárkózás. Amikor az urizáló elkülönülés miatt az ún. hazai „elit” gyermekei nem tanulhatnak közösen, szünetekben nem játszhatnak együtt a bolti pénztárosok, a vasúti jegyellenőrök, az érintésvédelmi szabványossági felülvizsgálók, a kecskesajt készítő, a cigány és nem cigány közmunkások fiaival-lányaival, úgy könnyen előfordulhat majd, hogy felnőve olyan ostobaságokat gondolnak és mondanak, mint tette azt Zsiga Marcell, amikor arról értekezett, hogy 47.000-ból is meg lehet élni. Vagy kivételezett helyzetük miatt önvád gyötri őket, frusztráltak lesznek, s komplexusaik miatt - horribile dictu - szélsőliberális sorosista jogvédővé válnak. Lássuk be, egyik opció sem lenne túl szerencsés.

Tisztelt Miniszter Úr!

Fentiek alapján kérdezem, mennyire érzi helyénvalónak, hogy az EMMI vezetői nem bíznak a magyar köznevelés rendszerében. Tényleg nem találtak volna olyan jól működő állami vagy egyházi iskolát, ahová mindamellet a szegényebb rétegekből is járnak gyerekek?

Budapest, 2018. szeptember 7.

Tisztelettel:

Ander Balázs

Jobbik